

Rozhodnutí Městského soudu v Praze ze dne 10.01.1968, sp. zn. 6 Co 676/67, ECLI:CZ:MSPH:1968:6.CO.676.1967.1

Číslo: 76/1968

Právní věta: Ojedinelý příjem dítěte (např. v době školních prázdnin), které se jinak připravuje studiem na budoucí povolání, neovlivňuje zpravidla vyživovací povinnost rodičů. Věcné projednání vzájemného návrhu (§ 97 odst. 1 o. s. ř.) podaného v odvolacím řízení není přípustné; jiné řešení by nebylo ve shodě s ustanoveními občanského soudního řádu o funkční příslušnosti.

Soud: Městský soud v Praze

Datum rozhodnutí: 10.01.1968

Spisová značka: 6 Co 676/67

Číslo rozhodnutí: 76

Číslo sešitu: 8

Typ rozhodnutí: Rozhodnutí

Hesla: Řízení před soudem, Výživné, Výživné dítěte

Předpisy: 94/1963 Sb. § 85 99/1963 Sb. § 97

Druh: Rozhodnutí ve věcech občanskoprávních, obchodních a správních

Sbírkový text rozhodnutí:

Č. 76/1968 sb. rozh.

Ojedinelý příjem dítěte (např. v době školních prázdnin), které se jinak připravuje studiem na budoucí povolání, neovlivňuje zpravidla vyživovací povinnost rodičů.

Věcné projednání vzájemného návrhu (§ 97 odst. 1 o. s. ř.) podaného v odvolacím řízení není přípustné; jiné řešení by nebylo ve shodě s ustanoveními občanského soudního řádu o funkční příslušnosti.

(Rozhodnutí městského soudu v Praze z 10. 1. 1968, [6 Co 676/67.](#))

Žalobce (otec žalované) navrhoval, aby byl zproštěn povinnosti platit výživné pro žalovanou, jež bylo určeno v době nezletilosti žalované částkou 320 Kčs měsíčně.

Obvodní soud pro Prahu 7 vyhověl žalobci rozsudkem ze 14. 9. 1967 toliko zčásti, když snížil výživné žalobce pro žalovanou pro dobu od podání žaloby do 30. 6. 1967 z částky 320 Kčs měsíčně na částku 170 Kčs měsíčně (na základě zjištění, že žalovaná jako učnice měla v uvedené době vlastní příjem 370 až 400 Kčs měsíčně) a zprostil žalobce povinnosti platit výživné pro žalovanou v červenci 1967 (na základě zjištění, že žalovaná vydělala na brigádě 800 Kčs); zamítl žalobu, pokud se jí žalobce

domáhal zproštění povinnosti platit výživné pro žalovanou, případně snížení výživného žalobce pro žalovanou, pro dobu od 1. 8. 1967 nadále.

Žalobce vytýkal v odvolání soudu prvního stupně, že jej nezprostil vyživovací povinnosti k žalované pro dobu od 1. 8. 1967. Naproti tomu žalovaná vyslovila nespokojenost s tím, že vůbec došlo ke snížení výživného žalobce pro ni (od podání žaloby do 30. 6. 1967) a k zproštění žalobce povinnosti platit jí výživné v červenci 1967; v odvolání žádala také, aby bylo výživné žalobce zvýšeno od 1. 8. 1967 na částku 420 Kčs měsíčně.

Městský soud v Praze shledal jen odvolání žalované zčásti důvodným. Rozsudkem z 10. 1. 1968 změnil rozsudek soudu prvního stupně v tom směru, že se i v červenci 1967 pouze snižuje výživné žalobce pro žalovanou na částku 170 Kčs.

Z odůvodnění:

Ze zprávy Zemědělské technické školy oboru zahradnického v P. z 9. 1. 1968 odvolací soud zjistil, že žalovaná byla doporučena ke dvouletému studiu v této škole podnikem, v němž se vyučila. Příjímá zkoušku složila s úspěchem. Je snaživá, pilná, ochotná a své školní povinnosti plní svědomitě; má všechny předpoklady k dokončení zvoleného studia.

Uvedené studium navazuje na předcházející učební poměr žalované, ukončený se zdarem složením učňovských zkoušek. Z toho a z ověřených předpokladů žalované připravovala dále dvouletým studiem k lepšímu životnímu uplatnění v práci kvalifikovaného zemědělského technika. Za takového stavu trvá vyživovací povinnost rodičů k ní a odvolání žalobce není zásadně důvodné; žalobce nemohl být zproštěn povinnosti platit výživné pro žalovanou pro dobu od 1. 8. 1967.

Žádosti žalované, obsažené poprvé v odvolání, aby totiž bylo zvýšeno výživné žalobce pro ni od 1. 8. 1967 na částku 420 Kčs měsíčně, nebylo možno rovněž vyhovět.

Aniž se odvolací soud mohl vyslovit o opodstatněnosti tohoto požadavku žalované, musel uvážit, že předmětem řízení před soudem prvního stupně bylo jen zrušení, popř. snížení vyživovací povinnosti žalobce k žalované. Jde o řízení o sporu (§ 2 o. s. ř.), tedy o řízení, k jehož zahájení je třeba návrhu. I návrh žalované, jež je již zletilou, je nutno pojímat jako žalobu, a to vzájemnou žalobou ve smyslu § 97 odst. 1 o. s. ř. Vzájemný návrh lze však připustit, jen pokud řízení probíhá před soudem prvního stupně, protože také jen před soudem prvního stupně (a nikoli před odvolacím soudem) lze podávat návrhy na zahájení řízení. Se zřetelem k tomu je pojmově vyloučeno, aby žalovaný vznášel v odvolacím řízení vzájemným návrhem nějaké nároky (pochopitelně vyjma kompenzace). Kdyby měl odvolací soud takový postup připustit, znamenalo by to, že by musel – s porušením funkční příslušnosti – jednat o vzájemném návrhu jako soud prvního a posledního stupně, popř. že by musel vždy zrušit rozsudek soudu prvního stupně, aby mohlo dojít k projednání vzájemného návrhu. Z těchto důvodů je podání vzájemného návrhu v odvolacím řízení nepřípustné (pokud nejde jen o kompenzační námitku).

Jinak je třeba k odvolání žalované uvést, že má sice pravdu, že tím, že měla po dobu učňovského poměru určitý příjem, ztratila její matka poměrnou část přídatku na dítě, takže finanční efekt výdělku žalované pro rodinu její matky nebyl velký. Přesto soud prvního stupně právem snížil výživné otce za dobu od podání žaloby do 30. 6. 1967; vedle nižších příjmů žalobce je třeba vzít v úvahu i to, že matčin přínos, který byl dříve vyvážen osobním výkonem péče o žalovanou, se při zletilosti žalované promítá jen ve finanční pomoci. Ostatní příjem žalované byl ovlivněn tím, že jako učnice měla výborný prospěch; nešlo však o prospěchové stipendium, k němuž soudy jinak zpravidla při výměře výživného nehledí, ale o příjem z práce. I u jiných pracovníků je výše příjmu zpravidla ovlivněna jejich schopností, pracovitostí atp.

Nebylo správné pouze, když byl žalobce zcela zproštěn povinnosti platit výživné v červenci 1967 jen proto, že si v té době žalovaná, která měla školní prázdniny, vydělala na brigádě přes 800 Kčs. Tento příjem byl ojedinělý, takže nemohl zásadně ovlivnit vyživovací povinnost žalobce, který krom toho právě počínaje tímto měsícem dociloval již vyšších příjmů (v červenci 1967 2134 Kčs, v srpnu dokonce 2520 Kčs), tj. průměrně, jak odvolací soud zjistil, ze zprávy Inženýrských a průmyslových staveb z 29. 12. 1967, 2348 Kčs. Také nelze nevidět, že žalovaná použila těchto prostředků na pořízení nutných pomůcek do školy, kterou nyní navštěvuje.

Za těchto okolností byl rozsudek soudu prvního stupně změněn jen tak, že bylo výživné žalobce za měsíc červenec 1967 toliko sníženo, a to na 170 Kčs.